

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین « سعیدی – سعید افغانی »
۲۶ اکتوبر ۲۰۱۳

جنتری عبادتی سال

عبادت :

عبادت به معنی «اطاعت» و «فروتنی» دلالت می کند و عبادت عملی است که فرمانبری از معبودی را در پی دارد.

علماء می گویند : عبادت دارای دو معنی کاملاً وابسته به هم است. به همین دلیل در يك کلمه جمع شده اند. و این دو معنی عبارتند از نهایت تسلیم و نهایت محبت. پس خضوع و تسلیم کامل به همراه محبت کامل به معنی عبادت است. و محبت بدون تسلیم یا تسلیم بدون محبت، عبادت به حساب نمی آید، حتی اگر تسلیم و محبت با هم جمع گردند، اما به کمال نرسند باز هم عبادت نیست و برای معنی عبادت کمال تسلیم و محبت لازم است.

شیوه های مختلف عبادت و انواع آن :

عبادت آن گونه که بسیاری از انسانها فکر می کنند ، دارای يك شیوه نیست، بلکه انواع و شیوه های مختلفی دارد، از جمله:

الف: دعا کردن :

یعنی رسیدن به يك نفع، دفع ضرر، رفع بلا، پیروزی بر دشمن و یا چیز دیگری را از خداوند خواستن. پس اگر چنین درخواستی از ته دل از پروردگار با عظمت خواسته شود، مغز عبادت و روح آن انجام شده است و در حدیث آمده است که «دعا عین عبادت است.»

(به روایت ترمذی)

ب: انجام مراسم دینی :

مانند : نماز، روزه، صدقه، حج، نذر، قربانی و اموری مانند آن که صحیح نیست چنین اعمالی برای غیر الله انجام شود.
ج: اطاعت دینی کامل در برابر احکامی که خداوند بیان نموده و اعتراف به حقانیت شریعت او که در آن اموری را حلال و اموری را حرام کرده و برای برخی اعمال حدودی قرار داده و براساس آن نظام زندگی را سامان بخشیده است. پس برای کسی که الله را پروردگار خود می داند جایز نیست، نظام زندگی، احکام، ارزش ها و قوانین آن را از بشر بگیرد

و در برابر آن تسلیم شود و در زندگی خود مطابق آنها حکم کند، مگر این که دلیلی از جانب خداوند برای آن موجود باشد. پس این مسأله هم نوعی عبادت است.

در شرع اسلامی فقط روزها و ساعتهائی در طول سال وجود دارند که دارای فضیلت بیشتر برای عبادت کردن می باشند. به عبارتی دیگری، باید گفت که در طول سال، روزها و اوقاتی وجود دارند که انجام عبادت در آن اجر و ثواب بیشتری دارد. مطابق روایات اسلامی این روزه ها عبارتند از :

ماه مبارک رمضان :

- ماه مبارک رمضان، از جمله ماه پُر برکت در ماه های سال است، ماه مبارک به حکم قرآن که می فرماید: «شهر رمضان الذي أنزل فيه القرآن هدى للناس و بينات من الهدى و الفرقان فمن شهد منكم الشهر فليصمه» (سوره بقره: آیت ۱۸۵)

«ماه رمضان [همان ماه] است که در آن قرآن فرو فرستاده شده است [کتابی] که مردم را راهبر و [متضمن] دلایل آشکار هدایت و [میزان] تشخیص حق از باطل است پس هر کس از شما این ماه را درک کند باید آن را روزه بدارد». ماه رمضان ماهی است که روزه و نماز، تلاوت و ختم قرآن عظیم الشان و دعا و انجام عبادت در این ماه سبب مغفرت گناهان می شود و حقیقتاً مغفرت گناهان برکتی است که در سایر ماهها نمی توان یافت چنان که پیامبر صلی الله علیه و سلم می فرماید: «مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ». (بخاری: ۳۷) (هر کس، ماه مبارک رمضان را به قصد حصول ثواب، در عبادت بگذراند، تمام گناهان گذشته اش، مورد عفو قرار خواهند گرفت». و باز می فرماید: «فَإِنَّ عُمُرَةَ فِي رَمَضَانَ تَقْضَى حَجَّةً مَعِيَ». یعنی: ثواب یک عمره در ماه مبارک رمضان، برابر با حجی است که همراه من، اداء شود. (بخاری: ۱۸۶۳).

- ده شب اخیر رمضان:

- ده شب آخر رمضان از جمله شب های پر برکتی در ماه مبارک رمضان است. مطابق احادیث نبوی در این ده شب اخیر، شب های قدر است که عبادت در این شبها از عبادت هزار ماه بیشتر و بهتر است.

الله تعالی می فرماید: «انا انزل لناه في ليلة القدر وما ادراك ما ليلة القدر ليلة القدر خير من الف شهر» (به تحقیق ما فرود آوردیم قرآن را در شب قدر و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست شب قدر، شب قدر بهتر است از هزار ماه) - شش روز از ماه شوال :

در مورد فضیلت شش روز اول ماه شوال در حدیثی از ابی ایوب رضی الله عنه آمده است که پیامبر صلی الله علیه و سلم فرمود: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ثُمَّ أَتْبَعَهُ سِتًّا مِنْ شَوَّالٍ كَانَ كَصِيَامِ الدَّهْرِ) [مسلم ۱۱۶۴] «کسی که ماه رمضان و به دنبال آن شش روز از ماه شوال را روزه بگیرد مانند اینست که یک سال کامل روزه گرفته باشد».

ده روز اول ذی الحجه :

- در مورد فضیلت ده روز اول ذی الحجه خصوصاً روز دهم ذی الحجه (روز عرفه) که روزه گرفتن در آن برای غیر حاجیان فضیلت دارد.

در حدیثی که از ابوقتاده روایت گردیده آمده است: (سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم عن صوم يوم عرفة؟ فقال: يكفر السنة الماضية و الباقية، و سئل عن صوم يوم عاشوراء؟ فقال يكفر السنة الماضية) «از پیامبر صلی الله علیه و سلم درباره روزه روز عرفه سؤال شد فرمود: گناهان سال گذشته و سال جاری را از بین می برد. مسلم (۱۱۶۲) روزه های تشریق :

در مورد فضیلت عبادت در ایام التشریق (سه روز بعد از عید قربان) پروردگار با عظمت ما می فرماید: « وَ اذْكُرُوا اللهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ » (سوره بقره: آیت ۲۰۳) (و در روزهای مشخصی (سه روز ایام التشریق) خدا را یاد کنید). البته روزه گرفتن در این سه روز ممنوع است، از ابومره مولای أم هانی روایت است: «أنه دخل مع عبدالله بن عمرو على أبيه عمرو بن العاص، فقرب إليهما طعاما فقال: كل. فقال: إني صائم، فقال عمرو: كل، فهذه الأيام التي كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يأمرنا بإفطارها، و ينهانا عن صيامها، قال مالك: و هي أيام التشریق) «با عبدالله بن عمرو نزد پدرش عمرو بن عاص رفتیم، غذائی جلو ما گذاشت و گفت: بخورید، (عبدالله) گفت من روزه هستم، عمرو گفت، بخورید، اینها روزهایی است که پیامبر صلی الله علیه وسلم به ما امر می کرد که روزه نگیریم و از روزه گرفتن ما را نهی می کرد.

امام مالک گفته است: منظور از این روزها ایام التشریق است». ابوداود (۲۴۰۱)

روزه گرفتن در روز عاشورا، تاسوعا:

- روز عاشورا و تاسوعا، عبارت از روز های است که روزه گرفتن در آن روزها موجب کفاره گناهان صغیره یک سال است.

در حدیثی از ابن عباس رضی الله عنهما، روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرموده است: «صَامَ يَوْمَ عاشوراء، وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ» (متفق علیه) (ابن عباس رضی الله عنهما روایت می کند که: رسول الله صلی الله علیه وسلم روز عاشوراء را روزه گرفته و به گرفتن روزه آن امر نمود).

همچنان از ابی قتاده رضی الله عنه، روایت است که: رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید «سُنِّلَ عَنْ صِيَامِ يَوْمِ عاشوراء، فَقَالَ: «يُكَفِّرُ السَّنَةَ الْمَاضِيَةَ» (رواه مسلم) (از ابو قتاده رضی الله عنه روایت است که: رسول الله صلی الله علیه وسلم از روزه روز عاشورا پرسیده شد و فرمود: گناه سال گذشته را محو می کند).

همچنان پیامبر صلی الله علیه وسلم در این مورد فرموده اند: «لَنْ عَشْتِ إِلَى قَابِلٍ لِاصُومَنِ التَّاسِعِ مَعَ الْعَاشِرِ» (اگر تا سال بعد زنده بمانم تاسوعا و عاشورا را روزه می گیرم). (ترمذی/ کتاب الصوم)

و در حدیثی که از ابن عباس رضی الله عنهما، روایت است که: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرموده است: «لَنْ يَبْقَيْتَ إِلَى قَابِلٍ لِأَصُومَنَّ التَّاسِعَ» (رواه مسلم) (ابن عباس رضی الله عنهما روایت می کند که: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: اگر تا سال آینده باقی ماندم حتماً روز تاسوعا (نهم محرم) را روزه خواهم گرفت.

روزه گرفتن در روز جمعه، دوشنبه و پنجشنبه:

- روزه گرفتن در روز جمعه، دوشنبه و پنجشنبه، موجب کفاره گناهان صغیره است و عبادت کردن در روز جمعه فضیلت بیشتری دارد.

در مورد روز جمعه پیامبر صلی الله علیه وسلم می فرماید: «من اغتسل، ثم أتى الجمعة، فصلی ما قدر له، ثم انصت حتى يفرغ من خطبته، ثم يصلی معه، غفر له ما بينه و ما بين الجمعة الأخرى، و فضل ثلاثة أيام» (یعنی: هر کس که غسل بگیرد سپس به نماز جمعه برود و به اندازه ای که توانائی دارد نماز بخواند سپس موقع خطبه ساکت باشد تا تمام شود و بعد با امام نماز بخواند، گناهان (صغیره) این جمعه و جمعه ما قبل آن بخشیده می شود و فضیلت سه روز دیگر را نصیب خود می کند). (صحیح مسلم ۵۸۷/۲).

و همچنین در مورد روز دوشنبه و پنجشنبه می فرماید: «تعرض أعمال الناس في كل جمعه مرتين: يوم الاثنين و يوم الخميس، فيغفر لكل عبد مومن إلا عبداً بينه و بين اخيه شحنا» (یعنی: «اعمال مردم در هر هفته دو بار عرضه می گردد: روز دوشنبه و پنجشنبه، پس هر بنده مؤمنی بخشیده می شود مگر کسی که بین او و برادرش کینه ای (کدورت) باشد» مسلم ۴/۲۹۸۸).

در حدیثی از اَبی قَتَادَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، روایت است که از رسولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دربارهٔ روزه روز دوشنبه سؤال به عمل آمد آنحضرت صلی الله علیه وسلم فرمود: « ذَلِكَ يَوْمٌ وُلِدْتُ فِيهِ، وَيَوْمٌ بُعِثْتُ، أَوْ أُنزِلَ عَلَيَّ فِيهِ » (رواه مسلم) (از ابو قتاده رضی الله عنه روایت شده که: از رسول الله صلی الله علیه وسلم در بارهٔ روزه روز دوشنبه پرسیدند و فرمود: آن روزیست که در آن تولد شدم و روزیست که مبعوث شدم یا روزیست که در آن بر من قرآن نازل کرده شد. البته ناگفته نباید گذاشت که از روزه گرفتن تنها در روز جمعه نهی شده است. طوری که این نهی در حدیثی مشهوری که از ابوهریره رضی الله عنه روایت است آمده که: از پیامبر صلی الله علیه وسلم شنیدم که می فرمود: (لا یصوم أحدکم یوم الجمعة إلا یوما قبله أو بعده) «هیچ کدام از شما روز جمعه روزه نگیرد مگر این که روز قبل یا بعد از آن نیز روزه بگیرد». متفق علیه.

روزه گرفتن سه روزه در هر ماه:

- روزه گرفتن سه روز در هر ماه طبق احادیث نبوی، مستحب می باشد. این سه روز (ایام البیض)، عبارتند از روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه.

در حدیثی از ابوذر روایت است که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده است: (إِذَا صُمْتَ مِنَ الشَّهْرِ ثَلَاثًا، فَصُمْ ثَلَاثَ عَشْرَةَ، وَأَرْبَعَ عَشْرَةَ، وَخَمْسَ عَشْرَةَ) «ای ابوذر هرگاه سه روز از ماه را روزه گرفتی، روزهای سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه بگیر». نسائی (۲۲۲/۴).

در حدیثی از اَبی هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، روایت است که می فرماید: خلیل مرا به سه چیز وصیت نمود، روزه سه روز از هر ماه و دو رکعت ضحی و این که پیش از خواب وتر بخوانم. «أَوْصَانِي خَلِيلِي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِثَلَاثٍ: صِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَرَكَعَتَيِ الضُّحَى، وَأَنْ أُوتِرَ قَبْلَ أَنْ أَنْامَ.» (متفق علیه)

در حدیثی از اَبی الذَّرْدَاءِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، آمده است: قال: «أَوْصَانِي حَبِيبِي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِثَلَاثٍ لَنْ أَدْعُهُنَّ مَا عِشْتُ: بِصِيَامِ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَصَلَاةِ الضُّحَى، وَبِأَنْ لَا أَنْامَ حَتَّى أُوتِرَ.» (رواه مسلم) (از ابو الذرادی رضی الله عنه روایت شده که گفت: حبیبم مرا به سه چیز وصیت کرد که تا زنده باشم، آن را ترک نمی کنم: به روزه سه روز از هر ماه و نماز ضحی (چاشت) و به این که خواب نشوم تا این که وتر را بخوانم.)

در حدیثی از عَبدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، روایت است: « قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «صَوْمُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ صَوْمُ الدَّهْرِ كُلِّهِ.» (متفق علیه) (رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: روزه سه روز از هر ماه همانند روزه دائمی است.)

همچنان در حدیث دیگری از مُعَاذَةَ الْعَدَوِيَّةِ روایت است: «أَنَّهَا سَأَلَتْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا: أَكَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصُومُ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ؟ قَالَتْ: نَعَمْ. فَقُلْتُ: مِنْ أَيِّ الشُّهُرِ كَانَ يَصُومُ؟ قَالَتْ: لَمْ يَكُنْ يُبَالِي مِنْ أَيِّ الشُّهُرِ يَصُومُ.» (رواه مسلم) (که: وی از عائشه رضی الله عنها سؤال نمود که آیا رسول الله صلی الله علیه وسلم از هر ماه سه روز را روزه می گرفت؟ گفت: بلی. گفتم: از کدام قسمت ماه روزه می گرفت؟ گفت: باکی نداشت که از کدام قسمت ماه روزه می گیرد.)

و در حدیثی از قَتَادَةَ بْنِ مِلْحَانَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، روایت است: «كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنَا بِصِيَامِ أَيَّامِ الْبَيْضِ: ثَلَاثَ عَشْرَةَ، وَأَرْبَعَ عَشْرَةَ، وَخَمْسَ عَشْرَةَ.» (رواه أبو داود) « رسول الله صلی الله علیه وسلم ما را امر می نمود که روزهای بیض: ۱۳، ۱۴ و ۱۵ را روزه بگیریم.»

و در روایت از ابن عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، آمده است که «كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُفْطِرُ أَيَّامَ الْبَيْضِ فِي حَضْرٍ وَلَا سَفَرٍ.» (رواه النسائی) (رسول الله صلی الله علیه وسلم روزهای بیض را در حضر و سفر افطار نمی نمود.)

بنابر این بهترین روزه سه روز در هر ماه در روزهای بیض است که آن عبارت از ۱۳، ۱۴ و ۱۵ است. و گفته شده که ۱۲، ۱۱۳ و ۱۴ و مشهور اول است.

روزه گرفتن در ماه محرم :

- در مورد فضیلت روزه گرفتن زیاد در ماه محرم، در حدیثی که از ابوهریره روایت شده آمده است: «أَفْضَلُ الصِّيَامِ بَعْدَ رَمَضَانَ: شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمِ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ: صَلَاةُ اللَّيْلِ» «بهترین روزه بعد از ماه رمضان روزه ماه محرم و بهترین نماز بعد از نمازهای فرض نماز شب است». (مسلم ۱۱۶۳).

روزه گرفتن در اکثر روزهای ماه شعبان:

- در مورد فضیلت روزه گرفتن در اکثر روزهای ماه شعبان در حدیثی که از بی بی عایشه روایت گردیده آمده است: «ما رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم استكمل صيام شهر قط إلا شهر رمضان، و ما رأيت في شهر أكثر منه صياما في شعبان» «پیامبر صلی الله علیه وسلم را ندیدم که ماهی را کامل روزه بگیرد، مگر ماه رمضان و او را ندیدم که در هیچ یک از ماهها به اندازه ماه شعبان روزه بگیرد». متفق علیه .

و در حدیثی دیگری از عائشه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا، روایت است: «لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصُومُ مِنْ شَهْرِ أَكْثَرَ مِنْ شَعْبَانَ، فَإِنَّهُ كَانَ يَصُومُ شَعْبَانَ كُلَّهُ. وَفِي رِوَايَةٍ: كَانَ يَصُومُ شَعْبَانَ إِلَّا قَلِيلًا. (متفق علیه).

(پیامبر صلی الله علیه وسلم در هیچ ماهی بیشتر از شعبان روزه نمی گرفت، زیرا او همه شعبان را روزه می داشت «و در روایتی آمده که: شعبان را جز اندکی روزه می گرفت».

علماء گفته اند: علت این که پیامبر صلی الله علیه وسلم همه شعبان را روزه نمی داشت آن بود تا کسی گمان فرضیت روزه آن را نکند.

در حدیثی آمده است: «و عن مجيبه الباهلية عن أبيها أو عمها، أنه أتى رسول الله صلى الله عليه وسلم، ثم انطلق فأتاه بعد سنة، وقد تغيرت حاله وهينته، فقال: يا رسول الله أما تعرفني؟ قال: «ومن أنت؟» قال: أنا الباهلي الذي جنتك عام الأول. قال: «فما غيرك، وقد كنت حسن الهيئة؟» قال: ما أكلت طعاماً منذ فارقتك إلا بليل. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «عذبت نفسك،» ثم قال: «صم شهر الصبر، ويوماً من كل شهر» قال: زدني، فإن بي قوة، قال: «صم يومين» قال: زدني، قال: «صم ثلاثة أيام» قال: زدني. قال: صم من الحرم وأترك، صم من الحرم وأترك، صم من الحرم وأترك» (رواه أبو داود)

(از مجیبه باهلی از پدرش یا کاکایش روایت شده که: او خدمت رسول الله صلی الله علیه وسلم آمده و سپس رفته و بعد از یک سال نزدش آمد، در حالی که حال و شکل او تغییر یافته بود. گفت: یا رسول الله صلی الله علیه وسلم آیا مرا می شناسی؟ فرمود: تو کیستی؟ گفت: من باهلی هستم که در سال اول خدمت آمدم. فرمود: پس چه ترا تغییر داد در حالی که خوش شکل بودی؟ گفت: از زمانی که از شما جدا شدم، جز در شب طعام نخوردم. آنحضرت صلی الله علیه وسلم فرمود: وجودت را شکنجه و عذاب کردی. بعد فرمود: ماه صبر را روزه بگیر و یک روز از هر ماه را. گفت: به من بیفزای، زیرا من قوت دارم. فرمود: دو روز روزه بگیر. گفت: به من بیفزای. فرمود: سه روز روزه بگیر. گفت: به من بیفزای. فرمود: از ماههای حرام روزه بگیر و ترک کن. از ماههای حرام روزه بگیر و ترک کن، از ماههای حرام روزه بگیر و ترک کن. و به سه انگشتش اشاره کرده بسته نموده و باز نشان کرد.)

از مجموع احادیث وارده در این مورد، دریافت می شود که بهترین روزه، روزه داوود علیه السلام است که یک روز روزه می داشت و یکروز هم افطار می نمود.

ادای نوافل دعا در یک سوم اخر شب :

- انجام نوافل و دعا در ، یک سوم آخر هر شب ، وقت خوبی در روایات اسلامی معرفی گردیده است ، و اجر بیشتری دارد.

مستحب بودن دعا در روز جمعه :

- علماء می فرمایند که دعا کردن در ساعتی از روز جمعه مستجاب می گردد ، و اکثریت علماء بدین عقیده اند که استجاب دعا بعد از نماز عصر و از جمله در بین دو خطبه خطیب جمعه است.

خواننده محترم ، برادر و خواهر مسلمان !

تمامی این اوقات و ایام ، که در فوق تذکر یافت ایام مبارکی می باشند. اگر مؤمن مسلمان آنها را گرامی بدارد؛ بدین معنا که در آنها عباداتی را که شرعاً وارد شده است انجام دهد، از خیروبرکت فراوان این عبادتها بهره مند گردد و آن ثواب را در اوقات دیگر نمی تواند به این اندازه بدست آورد.

قابل توجه و دقت است که:

این اوقات و ایام مبارک، به خودی خود باعث برکت نیستند بلکه این عبادت شخص است که او را از برکت فراوان آن اوقات که پروردگار با عظمت ما در آن قرار داده است، منتفع می سازد. مثلاً روز جمعه یا شب قدر به ساکنان زمین برکت نمی رساند بلکه کسی که آن دو را با عبادت کردن زنده بدارد ، برکت روز جمعه و شب قدر به وی رسیده است. ان شاء الله. و کسانی که خود را از عبادت در آن دو وقت محروم کرده اند پس در حقیقت هیچ خیر و برکتی نصیبشان نشده است و مانند روزها و شب های دیگر هیچ فرقی به حالشان نداشته است.

از جانب دیگر باید تذکر دهیم که متأسفانه برخی از مسلمانان ما اوقات دیگری را بدون داشتن دلیل از قرآن یا احادیث صحیح پیامبر صلی الله علیه وسلم فضیلت بخشیده اند! مانند روز میلاد و مولود پیامبر صلی الله علیه وسلم و یا شب معراج ایشان و یا شب برات (یعنی مبعث پیامبر صلی الله علیه وسلم) و یا ماه رجب و غیره که هیچ یک از این اوقات فضیلت خاصی ندارند و حتی برخی از آنها بدعتی در دین هستند مانند مولود پیامبر صلی الله علیه وسلم و یا شب برات و معراج که بزرگداشت این ایام و اوقات هیچ اساسی در شریعت ندارند و نه پیامبر صلی الله علیه وسلم و نه خلفای راشدین و نه دیگر صحابه رضی الله عنهم و نه تابعین و سلف صالح ما این ایام را به وسیله عبادت گرامی نداشته اند و بلکه قرنهای بعد از آنها گروهی از مسلمین بی خبر از اصول دین اقدام به بزرگداشت آن ایام نمودند.

علماء اسلام بدین عقیده اند که هر عبادتی که اصلی در شریعت نداشته باشد بدعت است و بدعت نه تنها اجر و ثوابی ندارد بلکه مایه گمراهی و گناه هم است، چرا که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمودند: «**من أحدث فی أمرنا ما لیس منه فهو ردّ**». (متفق علیه) «هر کس چیزی را در دین ما ایجاد کند که جزو آن نیست ، مردود است و از او پذیرفته نمی شود.

در روایت دیگر فرمودند: «**من عمل عملاً لیس علیه أمرنا فهو ردّ**». «هرکس کاری کند که مطابق دین و سنت ما نباشد ، مردود است».

پروردگار با عظمت برای ما همه ما مسلمانان توفیق عبادت بیشتر مطابق شرع غرای محمدی نصیب نماید.

امین یا رب العالمین

تتبع و نگارش :

الحاج داکتر امین الدین « سعیدی - سعید افغانی»

مدیر مطالعات ستراتیژیک افغان و

مسئول مرکز کلتوری دحق لاره- جرمنی